Ч. 178 (13.723). Львів, неділя 8. липня 1934. Poсztową opłate opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“. Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр. Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Присуд у львівському політичному процесі.

ВЕРДИКТ СУДДІВ ПРИСЯГЛИХ.

Після промови прокуратора та оборонців судді присяглі пішли в год. 10-ій вечором на нараду. По півторагодинній нараді відчитав провідник суддів присяглих вердикт, яким судді присяглі затвердили девять питань. Заперечили тільки 6 голосами приналежність В. Фединського до ОУН.

ПРИСУД.

Після двогодинної наради предсідник трибуналу оголосив в год. 1.45 в ночі з четверга на пятницю такий присуд, яким засуджено:

Підс. Северина Маду за приналежність до ОУН на 5 років та втрату громадянських прав на 10 літ; за намаганий атентат на куратора Гадомського на 10 років. Спільну кару за оба злочини визначив трибунал на 12 років і втрату громадянських прав на 10 років. (Кара це для підс. Мади має лише теоретичне значіння, бо він, як відомо, за намагане вбивство тайного агента Тендая засуджений на досмертну тюрму).

2) Підс. Олександра Луцького за приналежність до ОУН на 6 років вязниці і на втрату громадянських прав на 10 років;

3) Підс. Юліяна Іванчука за приналежність до ОУН на 6 років вязниці і втрату громадянських прав на 10 років; за допомогу підс. Маді в намаганім атентаті на 12 років і за переховування вибухових матеріялів на 1 рік. Спільну кару визначив трибунал підсудному Іванчукові на 15 років вязниці і втрату громадянських прав на 10 років.

4) Підс. В. Медведя за приналежність до ОУН на 5 років і втрату громадянських прав на 10 років; за переховування вибухових матеріялів на 1 рік. Спільну кару визначено йому на 5 років вязниці і втрату громадянських прав на 10 років.

Вкінці 5) підс. В. Фединського засуджено за переховування вибухових матеріялів на 2 роки вязниці; від злочину державної зради за приналежність до ОУН його звільнено.

Всім підсудним зачислено слідчий арешт та звільнено від заплати судових оплат і коштів.

Підсудні приняли присуд спокійно і тільки рідня підсудних Луцького та Іванчука заплакала.

Інтервенції в справі арештованих.

В дні 3. липня ц. р. інтервеніював у справі арештуваль у Кракові пос. д-р Володимир Загайкевич у краківській прокуратурі, у слідчого судді та в управі вязниці в справі доставн арештованим білля і харчів.

Рівночасно подаємо до відома родинам арештованих, що арештовані у Кракові є в диспозиції львівської прокуратури та що тільки та прокуратура може давати всякі дозволи чи то на бачення, чи на передавання увязненим якихнебудь посилок

День українських півосель

у Львові.

Неділя, 8. липня ц. р. — *це день українських півосель.* Цього дня в 12-ій годині вполудне відправить о. пралат Л. Куницький Службу Божу для дітей усіх львівських півосель, які зійдуться до св. Юра.

Півосель маємо цього року 8, а саме: 1) у св. Юрі, 2) на Жовківськім, 3) на Клепарові, 4) на Левандівці, 5) на Личакові, 6) на Богдачівці, 7) на Знесінні, 8) на Сиґнівці. Дітей є 520, які дістають друге снідання, обід та підвечірок. Кошти удержання одної дитини за час 6 тижнів 15 зол.

На покриття видатків півосель відбудеться дня 8. липня *прилюдна збірка під церквами та українськими інституціями*. Просимо всіх наших громадян допомогти нам прохарчувати наші убогі діти, щоби зростали здорові та дужі.

КОМІТЕТ

Посвячення лугової площі

у Львові.

Заповіджене на першу половину липня ц. р. посвячення лугової площі у Львові відбудеться, як це вже „Діло“ подавало, *в неділю, 12. серпня ц. р.* Площу ту враз з великим садом-городом винаняв „Великий Луг“ на 10 літ від її власника, оо. Василіян. Лежить вона на Вульці (при вул. Вулецькій, зараз за ставом „Світезь“), отже всього яких 10 хвилин ходу від середмістя. Нівеляційні роботи площі ведуть львівські луговики з великим запалом вже від Великодніх Свят, тепер викінчуються роботи біля великого грища. Після остаточного викінчення великого грища, чого можна сподіватись за яких три тижні, Лугова Організація дістане свою власну площу з чудовим городом, окремими грищами на відбиванку, ситківку і т. д. Це буде безперечно одна з найкращих спортових площ у Львові.

Іменування апостольського адміністратора для Лемківщини?

Деякі польські пресові органи принесли вістку, що іменування апостольським адміністратором для Лемківщини о. д-ра *Василя Масцюха*, пароха Горожанни Вел., пов. Рудки, є вже рішене. Дотичний акт дістав уже, мовляв з Риму варшавський нунцій Мармаджі

Криваві сутички робітників з поліцією.

САН ФРАНЦІСКО, 6. 7. ПАТ. Між портовими страйкуючими робітниками і поліцією дійшло до завзятих та кривавих сутичок. Трьох робітників вбито, а кільканадцять тяжко поранено. Богато робітників затроєно газами. Ранено теж кільканадцять поліцаїв.

АМСТЕРДАМ, 6. 7. ПАТ. Вчора зорганізували комуністи демонстраційний похід на знак протесту проти обнижки підмог для безробітних. Поліція намагалася розігнати страйкуючих палицями. Одначе демонстранти почали будувати барикали і тоді поліція вжила зброї та ранила 7 осіб.

Японія і світ.

Стаття барона Кумакіті Накасіма, японського міністра торговлі.

Від Редакції: Нашим Шан. Читачам певно цікаво буде познайомитися з японським становищем і поглядом відносно останніх подій у світовій політиці. Тому й подаємо оце в перекладі статтю японського міністра торговлі і промислу барона Кумакіті Накасіма, який з наглядною ядерністю аналізує теперішне становище Японії.

Оригінальна стаття має наголовок: „Японія пропонує співпрацю всіх народів для оживлення міжнародньої торговлі й добробуту“.

З есперантського журналу „Oomoto Internacia“ ч. 101 переклав цю статтю п. Лесь Денисюк.

Всесвітня економічна конференція в Лондоні, якої завданням було спасти світ з економічної кризи, скінчилася, не сповнивши своєї цілі. Розброєна конференція, скликана Лігою Націй, натрапила на нові труднощі з причини виступлення Німеччини. Треба жаліти, що міжнародня співпраця відносно урегулювання всесвітньої кризи, є така безуспішна.

У деяких краях економічні й фінансові відносини є ще дуже невдоволяючі. Ріжні краї потворили господарські одиниці для свого зміцнення. Але тому, що засада поступу полягає саме у всесвітніх зносинах між народами, мусимо визнати отверто, що такий стан річей є гідний пожалування. Митна конкуренція, торговельна контроля, які прямують до обмеження імпорту; маніпуляція на грошевім ринку з причини торговельних труднощів, оте все випробували ріжні народи з таким вислідом, що ситуація ще більше погіршилася і здається, що до урегулювання тепер ще дальше, як колинебудь перед тим.

Нинішніх господарських труднощів не можна уважати за приватні, національні інтереси. Колиб тільки розходилося про те, що „А“ тратить, а „Б“ заробляє, то загадка була би проста. Та на світі є тепер міліони безробітних, які

теж мають право до якогось щастя, бож родилися на цім світі, а не мають за що десь прожити. Отже не йде про зиск чи страту для якоїсь нації, але для цілої людськости. Державні мужі, купці й учені по цілому світі мусять передовсім студіювати оцю соціяльну проблему, яку треба розвязати справедливо і щиро.

Забезпечення мира між народами є першим кроком до загальної господарської розбудови. Вартість мира можемо зрозуміти тоді, коли візьмемо під увагу те, що навіть поговірка про евентуальне нарушення мира в якійсь части світа, безпроволочно захитає господарським і фінансовим механізмом у цілому світі. Це тому, бо торговля опирається на взаїмнім довірю і певности, які забезпечує тільки мир. Та колиб ми навіть не брали того чинника під розвагу, то руїна і страждання, спричинені війною, є страшно великі. Ті народи, що брали участь у світовій війні, розуміють добре цей факт і певно не скоро його забудуть. Ледви минуло всього 15 літ, як підписали мир, а міжнародня ситуація знов подібна до тої, яка істнувала перед війною. Нас інформують, що рівновага між европейськими державами незвичайно делікатна і кожної хвилини може заломитися. Провідники ріжних країн є відповідальні за такий стан.

Світовий мир нарушують часто заворушення, що повстають у якімсь краю. Напр. через останніх 20 літ Японія безперервно хвилювалася з причини внутрішніх сварок у сусіднім Китаю. Невпорядковані відносини в Китаю спричинили вкінці те, чого японці віддавна побоювалися. Я навязую до манджурського конфлікту. Бажанням Японії було забезпечити мир для Манджурії і Монголії, щоби таким чином зменшити злі наслідки тих заворушень. По манджурськім інциденті повстала нова держава Манджурія. Японія піддержує ту державу, маючи на цілі замирення і загосподарювання Далекого Сходу.

Одначе Ліга Народів вмішується і непотрібно збільшує труднощі. Великі держави також уперто помагали Китаєві, не тільки для упорядкування своїх справ, але також для поборювання Японії зброєю, муніцією й капіталом, яких йому достарчали. Будучі історики не будуть потребувати підчеркувати факту, що привернення мира і ладу на Далекім Сході було опізнене з причини того вмішування.

По великій війні, засоби для усталення мира були оперті на міжнародній співпраці. В консеквенції засновано Лігу Націй і скликано також конференцію для морського розоруження. На господарській конференції в Льондоні засада міжнародньої співпраці збанкротувала. Японія, що піддержує традиційну ідею міжнародніх зносин, у дискусіях над численними важними проблемами займала дуже згідливе становище і співпрацювала з іншими народами для закріплення світового мира. На жаль, рішення Ліги Націй у справах Манджурії ігнорувало факти, змушуючи таким чином Японію до виступлення з Ліги. Та мимо того, миролюбність Японії по тім інциденті зовсім не змінилася. Ми стараємося тепер порозумітися з ріжними народами в приязнім дусі, переговорюючи з ними індивідуально про актуальні справи.

Як приклад вистарчить згадати торговельні переговори з Англією та Індіями. Через численні минулі роки давила Японію гостра економічна кріза, подібно, як і в інших краях. Причиною її були наслідки інфляції, а почасти також великий землетрус, що появився в окрузі Токіо. Серед великих труднощів Японія відкинула золотове покриття, в замірі помогти охороні золотового обороту у світі. Безпримірна економічна кріза, яку збільшила ще Америка та Англія, загрожувала цілій структурі японської торговлі і промислу.

Одначе тепер ми завважуємо, що та економічна кріза мала також добрий вплив на наш край. Кріза змусила нас переорганізувати і змодернізувати численні галузі промислу, а також обнизила вона кошти удержання. Рівнож удисциплінувала вона нарід для видержування всяких невигод. Оці причини викликали обниження коштів продукції. В Японії нема тепер немилосердної експльоатації робітників, а робітники у свою чергу перестали боротися у своїх особистих цілях. Високий рівень кооперації між капіталом і працею, яка, здається, не має собі рівного в історії, став доконаним фактом. Ось це й головна причина, чому Японія в силі достарчити добрих товарів по такій низькій ціні, товарів, які радо приймають у цілім світі. Спадок курсу єна, якому приписують цілий несподіваний успіх — є тільки одним зі згаданих чинників.

Оцей стан річей пояснюють так, начеб то ми здезорганізували світову торгівлю при помочі демпінгу. Японію обвинувачували часто як економічного наїзника. Та ніщо не є так далеке від правди, як такий погляд. Зокрема обурює нас обвинувачення, що наше правительство субвенціонує промисл, щоби він міг конкурувати на чужих ринках. Основою нашої торговельної політики є дружня співпраця з іншими народами, зміряючи до піднесення людського добробуту і закріплення вселюдського щастя.

Я можу заявити з натиском, що Японія ніколи ще не вживала неприродних або нечесних способів у веденні своєї міжнародньої торговлі.

Ми не перечимо факту, що теперішній низький курс нашого гроша сприяє експортові. Одначе не треба забувати факту, що ми ніколи не мали наміру навмисно обнижувати вартости єна. Противно, правительство і торговельні круги робили все можливе, щоби перешкодити упадкові народнього гроша, який вони уважали за нещасливий обяв. Для піднесення єна, з порівнуючо великим курсом, ми видали закон про валютову контролю, яка ще й тепер обовязує. У часі, коли провідні нації покинули золотову основу своїх валют, то курси означуються залежно від світового довіря до господарської сили тих країв. Коли яка нація нарікає на низький курс єна, то повинна вона в Японії більше купувати, збільшуючи тим чином економічну силу країни. При тій нагоді виміна вартість єна неминуче піднесеться вгору. Бож нельогічно з одної сторони тиснути Японію економічно, перешкоджуючи її торговельному розвоєві, а з другої сторони критикувати низький курс її гроша.

Резюмуючи, найвищою ціллю в теперішнім світі повинно бути запевнення тривкого мира й управильнення господарських труднощів. Людство як цілість обовязане співпрацювати для усунення тих перешкод, які утруднюють світові привернення нормального стану. Якщо не дамо собі ради в тім напрямі, то чекають нас неймовірні страждання й злидні.

Брак згоди між народами і всесвітня господарська кріза не є природними явищами, але наслідками людської недосконалости. Для поборення того зла треба найперше основно пізнати причини того неладу, а опісля їх поконати. Америка має одну третину світового богацтва, Англія займає одну четвертину світового простору й населення. Ті два великі народи повинні бути природними провідниками в поборюванні труднощів у світі і в утворенні кращих відносин. Я щиро надіюсь, що провідники Америки й Англії відкинуть геть дрібниці і посвятять всі свої найбільші сили для спасення людськости з теперішнього нестерпного стану. Скоро тільки уложать вони якийсь тривкий плян у тому напрямі, то ми з найбільшим вдоволенням працюватимемо разом із ними.

Боротьба за диктатуру в Европі.

III.

Ми вже сказали, що диктаторські режіми не вміють добре господарювати. Минув тільки рік, як упала зганьблена й осміяна Ваймарська демократична конституція в Німеччині, але за цей рік Гітлерової диктатури німецькі фінанси дійшли до границі катастрофи. Вже золоте покриття паперових грошей наближається до нулі, вивіз німецьких товарів за кордон дальше паде, державі грозить інфляція й господарський хаос. Зате росте військовий буджет і зосібна витрати з державних коштів на приватну партійну армію Гітлера — т. зв. штурмовиків.

Про італійське господарство й фінанси давав відомости перед кількома днями Мусоліні у своїм експозе перед палатою послів. Довги Італії досягають імпозантної суми — 77 міліярдів лір, недобір у буджеті — 4 міліярди, пасива торговельного білянсу — 3 міліярди лір. Мусоліні заповідає зменшення платень службовцям та дальше зниження робітничих платень, що були вже перед цим скорочені на 7—8 відсотків. Відомо, що тими самими засобами пробують лікувати державні фінанси і Сталін і Гітлер. Натомісць у країнах старої демократії — в Англії, в Бельгії, в скандинавських країнах тощо, де доходи й розходи держави підлягають контролі народніх представників, — там бачимо упорядковані фінанси.

Коли в диктаторській країні станеться якавебудь грошова афера, до якої вмочили пальці „власть імущі“, то диктатори уважають за свій інтерес таку справу замазати, погасити, заховати від громадянства. Нема вільної преси, нема вільного обговорення й критики громадських справ та діяльности тих, що стоять на чолі державного проводу. Не те в демократичних країнах. Маємо перед очима два приклади: аферу Ставіського у Франції та скандал з так званою „Східною Допомогою“ („Остгільфе“) в Німеччині. В демократичній Франції аферу розкрито і винуватці почасти вже покарані (дехто кінчив життя самогубством), або ждуть кари в тюрмах. Збентежена громадська думка Франції не вважає ні на кого, вимагає справедливої кари на всіх приятелів і помагачів міжнароднього пройдисвіта. Коли в Німеччині розкрили в кінці 1932 р. аферу „Східної Допомоги“, при чім виявилося, що міліонові субвенції від держави поділили між собою східно-пруські великі землевласники і прогайнували народні гроші, то проти „баронів“ сильно виступала й Гітлерова преса. Але як тільки Гітлер засів на міністерське крісло поряд із тими самими баронами, то аферу з „Остгільфе“ неначе корова язиком злизала. Нема слідства, нічого не чути

про суд над винуватцями. „Рівнопорядкована" (гляйхгешальтете) преса мовчить, про багато-міліонову аферу не сміє ніхто в Німеччині говорити й писати.

Незалежні характери з укоріненим чуттям відповідальности перед суспільством виховує тільки *демократія*. Диктатура виробляє безхарактерність, зрадливість, плазунство перед сильними й заможними та погорду до слабших. Перед диктатором Сталіном „лазять на череві" (його власний вираз!) вчорашні товариші з комуністичної партії — Каменеви, Зінов'єви, Рикови, Бухаріни, це вони славлять Сталіна, як „великого вождя світового пролетаріяту". Чи не те саме підлещування до диктаторів бачимо в інших недемократичних країнах?

Відомий французький соціяліст Прудон уважав за основну рису демократичного ладу — пошану до персональної гідности (dignite personnelle). Де в народі, в масі ця пошана до власної й чужої особи мало розвинена, де нема звички й охоти обороняти свою особисту гідність перед беззаконством, відкіль би воно не йшло, там відкривається широке поле для диктатури й тиранії всякого роду.

Демократичні вільнолюбні характери витворюються протягом довшого часу. Боротьба за демократію в Англії почалася ще в 17. столітті, у Франції початок модерної демократії датується 1789 роком. Цей розвій демократії не йшов простою безперервною лінією. За періодами революцій приходили роки реакції й неволі політичної. Але протягом десятиліть ці народи набирали політичного досвіду і таки найшли таку систему, яка забезпечує нормальний політичний розвиток народу й держави.

Деякі з українських адораторів „сильної руки", підбадьорені занепадом демократії в деяких країнах Середньої та Східної Европи, вже співають „вічну память" демократії, як, мовляв, „мертвій ідеї". Цей погляд не має підстави, він не має перспективи, виказує короткозорість тих, що так думають. Констатуємо факти: ні одна стара передвоєнна демократія не занепала після світової війни. Англія, Франція, Голяндія, Бельгія, Данія, Швеція, Норвегія, Злучені Держави Америки, Швайцарія — всі ці народи не мають охоти міняти випробуваного століттями парляментарного режіму на непевні експерименти з диктатурами. Вони вже мають свій досвід із своїми диктатурами в минулому і їх важко заманити фразами про соціяльне чудо. Що в Німеччині та в інших державах без політичного досвіду занепала демократія, то це доказує лише, що Німеччина спізнилася у своєму політичному розвитку. Німецький нарід аж до 1918 р. не мав народоправства, все рішала в державі династія чи династії та „юнкери". Ревізія в Німеччині — це тяжка, але може й історично необхідна школа для німецького народу, щоби він на власному досвіді навчився цінити свободу і шанувати право самому порядкувати своїми справами. Відомий німецький письменник Гайнріх Манн писав у січні 1934 р.:

„По суті є тільки дві кляси націй. Одні пройшли виховання до демократії, другі опізнилися і муситимуть раніше чи пізніше доганяти пропущений час" („Ді Нов Вельтбіне", ч. 1.).

Чи має рацію Г. Манн? Безперечно. Нехай собі скільки хочуть проповідують прихильники диктатури, що, мовляв, попереду стоїть чуття, а не розум, безмотивний, спонтанний чин, а не обдумане і розмірковане діло, бо вся ця фразеольогія свідчить лише про *незрілість* політичну та про несерйозність її авторів. Кидання фразами і успіх цих фраз у деяких народів стверджує думку Г. Манна про недостачу політичної школи у цих націй. Бо чи можна було б виступити перед іншим народом, що має демократичну традицію з такою, наприклад, заявою, яку чули німецькі громадяни у 1932 р. з уст пізнішого фашистівського міністра пропаганди Ґебельса:

„Нам закидають, що ми зовсім не маємо програми, бо те, що наша програма цілком суперечиться. Але саме того ми дохмоможемо!"

Це паралеля до слів Леніна, який казав, приїхавши після революції 1917 р. з Швайцарії до Петербурга, що в Росії є 100 міліонів дураків... Але й „дураки" врешті навчаються дечого і починають критично ставитися до голосних фраз усяких пророків і проповідників диктатури. З безкритичної маси виробляються свідомі громадяни.

П. С.

ПІДПИСУЙТЕ Й ВПЛАЧУЙТЕ НА ПОЗИЧКУ РІДНІЙ ШКОЛІ ПО 25 ЗОЛ.

Як це назвати?

До гасла „Свій до свого".

Під цим наголовком дістаємо таке письмо:

„В селі Колодно Велике, де є парохом о. Малко, треба було позолотити в церкві іконостас і бічний вівтар. Кілька літ заходилися за тою роботою наші золотарі — без успіху, дарма, що вони, не маючи праці, находяться без засобів до життя. Один із них, Іван Ганаковський, кинувся недавно під поїзд на Знесінні. О. Малко відповів другому золотареві залученою на відповідь листівкою, що іконостасу золотити не будуть, бо нема грошей, на те тільки, щоб зараз по кількох днях віддати роботу **чужому, дарма, що він згори сказав, хто він.**

У нас нема й так багато добрих золотарів, бо ті старші, які ще залишились, не мають змоги через брак праці приймати й учити молодих. Тому-то всілякі позолотарські праці приймають столярі або різьбарі та партачать їх неможливо.

Слід звернути увагу на те, що в нашій Реміснивчій Бурсі у Львові нема ніодного ученика, що вчивсяб позолотарського фаху. А це ж уже крайня пора занятися тою ділянкою своєрідного мистецтва, про яке повинні у першій мірі подбати наші священики.

Українське життя у Манджурії.

РАДІО-ВЕЧІР ПАМЯТИ ОТ. ПЕТЛЮРИ.

Як ми вже повідомляли, в неділю 3. червня ц. р. відбувся в Харбіні український радіо-вечір, що його влаштувала редакція тижневика „Мандж. Вістник" у честь покійного от. С. Петлюри. Тепер надійшли до нас найновіші числа згаданого тижневика, в якому находимо обширне звідомлення з цього вечора. Слухали його не лише радіо-аматори по хатах, але теж уставлено в Українськім Нац. Домі добрий радіо-апарат і всі, що не мають у себе дома власних апаратів, слухали вечір-концерт спільно. Очевидно, що й багатьом радіо-апаратам на Зел. Клині вдалось переловити бальору програму нашого національного свята у Манджурії.

КНИГОЗБІРНЯ УКРАЇНСЬКОЇ КОЛЬОНІЇ. — КІМНАТА ПРЕСИ.

Управління УНДому віддело найкращу кімнату на відремонтованому третьому поверсі для книгозбірні й читальні української національної кольонії. В ній будуть зєднані обидві місцеві книгозбірні, а періодику даватиме ред. газ. „Манджурського Вістника".

Цими днями Управління УНДому приступає до виготовлення необхідних полиць, столів і вкінці цього місяця кольонія матиме до розпорядження рідку на еміграції збірку української клясичної літератури та відповідно пристосоване помешкання.

В томуж Нац. Домі знайшла приміщення українська преса в Манджурії, а саме видавництво „Мандж. Вістника" і нового місячника „Ватра".

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В ХАРБІНІ.

Ми вже згадували про заходи харбінських українців відчинити школу з українським навчанням. Місцеві організації відбули ряд засідань, але позатим чогось справа не посувалась уперед. Щойно тепер, коли ініціятиву взяла в свої руки Спілка Українського Вчительства, є надія, що шкільне діло буде доцільно поладнане. Вибрана до цього комісія в складі пп. Андрущенка, Данильченка і Бариловича працює вже інтензивно. Наміряє вона відчинити в осени цього року 3 підготовчі кляси та першу клясу гімназії. Школа міститиметься в У. Нац. Домі.

КУЛЬТУРНІ ІМПРЕЗИ. ХОР „БАНДУРА". КОНЦЕРТ. БАЛЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРЕСИ.

Відомий у Харбіні диригент п. Ст. Кукурудза зорганізував наново хор „Бандура". Цей хор виступив уже публично 10. червня ц. р. з власним концертом, що пройшов з величезним моральним і матеріяльним успіхом.

Хор відспівав цілу низку пісень, між ними чимало галицького походження. Зокрема стрілецькі пісні викликали велике одушевлення, такі як „Накрила нічка", „Ой видю село" й ін. „СС-си і УСС-уси — пише дослівно „Мандж. Вістник" — завоювали і харбіночок, коли суди-

ти по тих запитаннях, після концерту, які ми чули". З солістів виступали: п-і Лисуненко, Гамбоева і панна Годзевич — як співачки, тенори п. Рибін і Лисуненко, бас Чехов, піявістка пна Л. Федоровська і скрипак п. О. Дангар. Кінцеве слово сказав п. І. Пасланський, накликуючи плекати рідну пісню і морально помагати шляхотній ініціятиві п. Кукурудзи, та його хорові.

30. червня знову відбувся „літній баль" української преси на Дал. Сході.

Трагедія Німеччини.

(Кореспонденція зі Швайцарії.)

Женева, початок липня 1934.

Перші вістки про вбивство Шляйхера та інші події в Німеччині наспіли до Женеви кілька годин по тім, як вони сталися. Але більше-менше закінчений образ цих подій та враження, викликані ними в столицях великих держав Европи, принесли два наступні дні.

Велич трагедії, що сталася в Німеччині, треба міряти не числом жертв, не мірою крови; остання револьта в малій Австрії коштувала без порівняння більше жертв; про море крови, пролитої московським урядом, з яким приятелюють тепер деякі европейські держави, нема чого й згадувати. Велич німецької трагедії треба міряти значінням, яке має вона для Німеччини, а можливо матиме і для цілої Европи.

Блискавична швидкість, з якою відбулися останні події в Німеччині, творить дивний контраст з повільним наростанням конфлікту та його неминучістю. Беручи справу схематично є це конфлікт між двома основними складниками національного соціялізму: націоналізмом та соціялізмом, який з соціялізмом Карла Маркса має справді дуже мало спільного. Є це конфлікт між теорією і практикою, між програмою та переведенням її в життя.

Булоб наївно бачити в конфлікті між Гітлером та партійною опозицією саму лише боротьбу за владу в державі без глибших життєвих причин. А життєва основа цього конфлікту полягає у значній мірі в трудношах, які стрінуло переведення в життя соціяльно-політичної та національної програми партії Гітлера. Річ у тім, що національний соціялізм поставив собі завдання, якого ніякий уряд в Німеччині і ніяка інша держава в світі в своїх власних межах перевести не може. Світова кріза є крізою міжнародніх відносин, але не крізою відносин у тій чи іншій державі.

Національно-соціялістичний уряд пішов від початку тимже самим хибним шляхом, яким мандрують і уряди інших великих держав, шляхом самовистарчальности, шляхом самостійного оздоровлення Німеччини незалежно від інших держав. Іншим шляхом властиво Німеччина й не могла піти, бо основна зміна міждержавних відносин від неї залежала не більше ніж від кожної іншої держави, а в дійсності навіть значно менше.

Фактом є у всякім разі, що господарська „самовистарчальність" Німеччини допровадила тимчасом до поважного зменшення німецького експорту та мораторії. Для самого німецького населення всі заходи в напрямі поборення безробіття мали можливо поважний моральний ефект, боронячи німецьке робітництво від деморалізації, злученої з довгою нечинністю, але вони не збільшили фактично доходів ані німецького селянства ані робітництва, ані національного майна Німеччини готівкою. Осушення багон, аграризація частини робітництва, будовання шляхів, необовязково потрібних, та переведення інших амеліорацій було властиво нічим іншим, як продуктивним підтриманням безробітних, але не раціональним поборенням безробіття з погляду розвитку світової господарки.

Коли минуло перше захоплення реформами, показалось, що тягар крізи і злиднів можна поділити більше справедливо, але усунути його не дається. Але й соціяльно більше справедливий поділ цього тягару удалось би перевести лише шляхом: соціялізму —, переділу великої земельної власности, та передання фабрик та іншого майна державі, отже шляхом, яким попрямували большевики.

Нема сумніву, що жадання найбільше радикального крила національно-соціялістичної партії в їх останніх висновках пішли би в цьому напрямку. Але вже й тепер вони викликали поважний опір у консервативних колах Німеччини ріжних напрямків від Шляйхера до фон Папена. Можливо, що критична промова фон Папена в Марбургу приспішила останні приготування опозиції націонал-соціялістичної партії під проводом Рема. Звязок між Ремом та Шляйхером лишається у всякім разі досить неясним. Деякі газети здогадуються, що крайні праві і крайні ліві течії були готові обєднатися, хоч може й на дуже короткий час, як то буває іноли у парляментах, щоби повалити існуючий уряд. Не підлягає у всякім разі сумніву, що по повалені Гітлера між консервативними колами Німеччини та національними соціялістами під новим проводом розгорілась би боротьба, яка могла би легко перейти у громадянську війну. Небезпека ця булаб тим більша, що між національними соціялістами в низах партії заховалось з виразного наказу Мануїльського, себто московського уряду, немало комуністів, які вже подбалиб про те, щоби надати цій громадянській війні найбільше кріавий характер.

Коли сам Гітлер та Ґерінґ закликають членів своєї партії до найгострішої карности та сліпого послуху, то вони, очевидно, розуміють, якими небезпеками загрожує рух широких мас без певного і твердого проводу. Як довго дасться тримати цей рух в означенім річищу без рішучої поправи сучасних, передовсім господарських відносин, у Німеччині, питання інше. А поправа цих відносин при дальшому розвитку світової крізи не до подумання.

Коли провідники національно-соціялістичного руху, перебираючи в Німеччині державну владу, гадали, що перемога над комунізмом та прихильними до нього течіями у межах держави вистарчає для політичного та господарського уздоровлення країни, то вони, очевидно, дуже помилялись. Спиняючи розвиток продукційних сил Німеччини в єдино можливім, східнім, напрямку Москва забезпечує собі і можливість нового вибуху большевизму в межах Німеччини, стримуючи в ній кожний господарський та соціяльно-політичний поступ.

Оскільки сучасні провідники Німеччини зрозуміли тепер, що основа її уздоровлення та віднови лежить не тільки у межах держави, як у сфері інтернаціональних відносин, тим часом ще виразно не видно. У всякім разі порозуміння Німеччини з Італією та Польщею доконане в останнім часі вказує в деякій мірі на те, що німецький уряд пересуває дуже розважно центр ваги з внутрішньої політики на зовнішню. Здавлення опозиції в середині держави дасть Гітлерові більшу волю рухів на міжнароднім теренів.

Повстає зрештою питання, оскільки інші великі держави зрозуміють те, до чого приходить Німеччина шляхом такого гіркого і трагічного внутрішнього досвіду? Чи не йде Німеччина по внутрішній національній трагедії на зустріч трагічному нерозумінню іншими державами її безвихідного становища? Можливо, хоч і становище інших держав у ґрунті річи не багато краще ніж становище самої Німеччини.

Трагічні події останніх днів у Німеччині є дуже поважною і може останньою осторогою для інших великих держав Европи; коли вони цеї остороги не зрозуміють і спільного фронту проти спільної небезпеки не утворять, то наступний акт німецької трагедії може бути початком подібної трагедії і в інших державах Европи.

М. Данько.

ФРАНЦІЯ ЗАВИНИЛА.

ПЕРЕГОВИРИ ҐЕН. ШЛЯЙХЕРА З ФРАНЦІЄЮ.

БЕРЛІН, 6. 7. ПАТ. Німецьке інформаційне бюро повідомляє з Льондону за аґенцією Юнайтед Пресс, що Франція вже перед кількома тижнями знала про підготовлювану ґен. Шляйхером революцію проти Гітлера. За кордоном спершу не вірили офіційним заявам німецького уряду про контакт ґен. Шляйхера зі сусідньою державою. Щойно тепер, як запевняє Юнайтед Пресс, політичні кола прикладають більше ваґу до тієї вістки. Багато обставин вказують на те, що один з німецьких журналістів, який проживає в Парижі, був посередником між ґен. Шляйхером і Парижем.

Німецька преса широко обговорює ці вістки аґенції Юнайтед Пресс, яка приписує вину Франції. Преса запевняє, що мін. Барту ще 30 травня ц. р. повідомив про задуману революцію в Німеччині британійського міністра в Женеві

ФРАНЦІЯ ВІДПЕКУЄТЬСЯ.

БЕРЛІН, 6. 7. ПАТ. Французький амбасадор у Берліні рішуче заперечив вісткам аґенції Юнайтед Пресс про здогадні переговори Франції з ґен. Шляйхером.

ПАРИЖ, 6. 7. ПАТ. Заява мін. Ґерінґа закордонним журналістам і промова мін. Ґебельса в радіо про переговори ґен. Шляйхера з Францією знайшли скорий відгук у дипльоматичних колах Берліна. Амбасадори Зл. Держав, Франції та Англії удалися на Вільгельмштрассе до міністра закорд. справ фон Нойрата кажучи, що не треба поширювати таких поголосок серед широких мас населення.

ФРАНЦУСЬКА ПРЕСА ОСТЕРІГАЄ НІМЕЧЧИНУ.

ПАРИЖ, 6. 7. ПАТ. Паризька преса передруковує вістки за німецькою пресою, будьто би Франція знала про підготовлювану революцію ґен. Шляйхера. „Матен" питається, чи уряд Німеччини здає собі справу з того, який відгомін у світі викличе безпідставне обвинувачення сусідньої держави в підготовлюванні революції.

ЗАБОРОНИЛИ ЧИТАТИ ШВАЙЦАРСЬКУ ПРЕСУ.

БЕРЛІН, 6. 7. ПАТ. Багатьом швайцарським щоденникам відобрали на тижні дебіт у Німеччині. Швайцарський посол у Берліні склав протест і домагався відкликання тієї заборони до 72 годин, бо в противному випадку швайцарський уряд вхопиться теж за репресії.

II. Зїзд української молоді в Мукачеві.

Величава українська національна маніфестація.

Від Ред.: Про величавий зїзд української молоді в Мукачеві подали ми вже перед кількома днями коротку вістку. Нині містимо за „Українським Словом" довше звідомлення про цей зїзд пера Ґренджі-Донського (з незначними скороченнями)

НАПЕРЕДОДНІ ЗЇЗДУ.

Вже в суботу, 30. 6. зїхалося багато делеґатів до Мукачева. Провідники і члени орґ. комітету зійшлися на спільну нараду, де обговорювали резолюції.

Увечері в 9. год. під монастирем на площі відбувалася **пластова вечірка** з досить великою авдиторією. При таборовій ватрі наші хлопці дали цікаву програму, що складалася з співів, танців, деклямацій. Було також традиційне пластове хрещення. Забава протягалась до пізної ночі.

ДЕНЬ ЗЇЗДУ. — БОГОСЛУЖЕННЯ.

Вже від самого ранку в неділю 1. ц. м. рушив народ до города князя Корятовича. Не помогли нічого намови мукачівських кацапчуків що пробували відвернути нарід.

Полеву Службу Божу, в неприсутности єпископа,, відслужив сам о. **А. Волошин.** В Службі Божій взяли участь: протоігумен о. Булик, дир. о. Желтвай, каноник Хира, секретар єпископа д-р Міньо, о. проф. Василь Лар, о. Васько з Ясіня та інші. На Службі Б. знаменито співав хор з Пізгоряни під проводом **учит. Атаназія Довбея.** Святочну промову виголосив **о. А. Волошин,** котрий сказав, що до творення своєї рідної культури потрібні міцні духом одиниці. Не важна скількість, але якість.

По проповіді склало 32 мукачівських пластунів **пластову присягу,** за словами о. В. Ларя.

Після скінчення богослуження отворився маніфестаційний похід, такий, який рідко бував на нашому Підкарпатті.

Розпорядчики уставили людей до походу після округ, почавши від сходу Ясінням вдолину. Виїмок творив тільки сам Мукачів, котрий був приділений на кінець походу, як господар.

ПОХІД.

Кінна бандерія складалася з 57 юнаків в історичних козацьких одягів, на самім переді з жовто-блакитним прапором. Бандерію вів відомий український патріот, Василь Клемпуш з Ясіня. За ними їхало 470 циклістів, прикрашених в українські барви. Потім ішла ясінська гуцульська „Січ", далі Пласт. Великі делеґації несли сині таблиці, на яких написана була жовтими

літерами їхня місцевість. За січовиками походували Рахів, бичківська орхестра, Вел. Бичків, Требля, Тересва, Дубове, Вонігово, Чумальово, Драгово, Хуст, Золотарево, Волове, Ізки, Нижнє Студене, Лозянське, Вишнє Студене, Сваляво, Лоза, Білки, білецька орхестра, Довге, Лисичово, Мідяниця, Черевці, Заріча, заріцька орхестра, В. Верецькі, веречанська орхестра, Велика Копаня, Гать, Гуниділаня, Стара Бовтрадь, Лаз. Перечин, Дубриничі, дубриницька орхестра, Вел. Березний, Заріча, Ужгород, також орхестра, Червеньово, Великі Лучки, січовики лучанські, Шкуратовці, Мідяницьки, Брестів, Ледовиня, Бенедиковці (православне село), Кельник, Горонда, Страбичово, страбичівська орхестра Чинадієво, Підгород, Червеньово, Мукачів і Розвигово.

Похід уже рушив, коли почулася музика, ми побачили масу народу з Нового і Старого Давидкова, що весело походувала під такт макарівської орхестри. Незадовго знову приєдналась до величезного походу: чит. Йовра і Вишні Ремети, що вели 250 людей. Також уже в поході зустріли ми дуже сильно заступлений Ужгород, Доманинці, Дравці.

Крім цих груп були меншими делеґаціями заступлені сотки інших сіл, які не мали таблиць (таблиці мали тільки групи від 10 осіб).

Ще похід стояв на початку Розвигова і я з цікавости порахував учасників, хоч у місті ще дуже багато до нього приєдналось. Тут я начислив 7.153 учасників. Знаючи, що назустріч іде ще багато людей, я сів на моторове колесо п. д-ра Г. і побіг перед маґістрат. Тут я докладніше обчислив і вийшла цифра 8.720, хоч і це не було точне число, бо падав сильний дощ і багато походовців виступило з рядів. Числили на мості і нарахували **9.650**, що й було офіціяльно оголошено. Це може вповні відповідати дійсності, бо більш як тисяча людей шукала захисту перед дощем.

КОНГРЕС МОЛОДІ В ТЕАТРІ.

Словом, це був безперечно один з найбільших походів, які бачило Підкарпаття. Сотні рідних прапорів, 20 орхестр, таблиці, народні одяги, викликували величезний ентузіязм не тільки в учасників, але й у сторонньої публики. І приятелі і вороги могли наглядно переконатися, що ми **живем**. Українська молодь дала доказ великої національної свідомости, що, не зважаючи на пануючу нужду і всі перешкоди, бл. без великих приготувань — на зазив ставилась до Мукачева з усіх закутин Підкарпаття.

Ще зранку розділювались білети до театру на конгрес. Одначе близько половину білетів загадковим способом хтось украв з активки. Боячися, щоб вони не попали в руки непокликаних, розпорядчики певним особам знову роздавали інші білети.

Шкода, що вибрали цю салю (700 місць), бо є в Мукачеві й більша, нпр. нове кіно, наслідком чого багато і благодійної публики залишилось на дворі.

В почесній президії між іншими були: о. **А. Волошин**, о. **Желтвай**, інсп. **Ю. Ревай**, посол **Гуснай**, посол **Ревай**, пані **Незнічька**, д-р **М. Брашайко, Грига, Гриць, Фелецеш, Маркуш** та інші.

Конгрес отворив студент **Степан Росоха.** Рішено вислати привітну телеграму президентові Масарикові. В своїй промові п. Росоха між іншим сказав:

Доба ріжних політичних партій у нас минулася, бо вони не стараються про населення. Українське населення, що складає 70 проц. цілого населення, занедбане. Наш нарід без праці, засуджений на голодову смерть. Земельна реформа не переведена, а де і щось зроблено, то нашу землю роздали чужим, кольоністам. Ведеться сильна чехізація, упривілеюється жидів, котрим і роздали ліценції коршем і трафік. Критикував, що уряди заповнені не нашими людьми і що край наш кольонізується.

Коли подивитись на нашу прекрасну зелену Верховину — то мусимо ствердити, що вона переживає нечувані злидні. Люди висохлі, виснажені, пожовклі мов тіни, бо нема кому подбати за них, бо нинішні наші посли й сенатори не мають у централі партій ніяких впливів.

Молодь ставить собі за завдання: виховати борців у національнім дусі.

Д-р Бандусяк описав жахливе положення українського народу у ярмі червоної Москви, що клятими Соловками, голодом і розстрілами катує і винищує наш нарід. Міліони народу пропадають. Трагедія укр. народу ніде не находить співчуття. Ліга Націй — ліга омертвілих бюрократій. Також і наше населення на Підкарпатті переживає злидні, хоч демократична республика моглаб багато допомогти. Границі до Попраду — це наша історична границя, той сам нарід живе, що й на Підкарпатті, всеж таки 200.000 нашого українського народу відірвано від культурного пня і віддано на словакізацію.

РЕФЕРАТИ.

П. Роман перечитав реферат „Наше завдання", в котрім між іншим сказано: Наші вороги йдуть проти нашого національного відродження. Виховують яничарів проти свого рідного народу. Мусимо вже раз позбавитися печати рабів. Недавно заложена організація „Народовецький Союз" має перевиховати молодь. Студенти й інтел. молодь повинні вести культурно-освітню працю, закладати гуртки театральні, літературні, заложити гурток рідної мови, передплачувати журнали і наші авангардні часописи, творити критику, котраб підвищувала рівень мистецьких здобутків авторів.

Учит. Вайда прочитав реферат на тему „Организування народніх сил", звідки беремо такі думки: Кожний нарід старається, щоб перший кусок хліба попав йому, одначе на Підкарпатті є навпаки: всі знайдуть тут хліб і масненькі посади, тільки ми голодуємо. Це брак органiзованости, бо не досить сказати, що нас прибуло 9.000 на конгрес, але треба взятись до праці, до чорної роботи на селі. Ми маємо поставити сильний мур і показати нашу силу тим, яким не подобається наша мова і наш жовто-блакитний прапор. Кожний мусить не тільки голосити, але також доказати, що він українець. Учитель уже й тепер не чекає розвязання мовного питання, але вчить фонетикою, урядовець урядує по українськи. Ми мусимо піти до селянської хати і там почати нашу роботу. Нічого не треба боятись, бо ми нічого не хочемо, тільки того, що нам по закону належиться.

П. Кузьмівна виголосила знаменитий реферат: „Завдання жінки на селі", де між іншим сказано так: Тільки українській матері можемо завдячувати, що впродовж сорок літ чужої неволі зберегла український нарід від повного зденаціоналізовання. Справа виховання дітей належить українській матері. Інтеліґентні жінки спільно з селянськими жінками мають взятися до роботи. Одначе наші попаді цілком зірвали з народом, хоч з його мозолиці живуть. Більшість наших учительок також скорше дбає про моду і ще все говорять по мадярськи (крики: „ганьба"). Інтеліґентки повинні навчити селянську жінку боротися проти таких осередків денаціоналізації, яким є мукачівська ґімназія („ганьба").

П. Бедей сказав, що студенти в інших народів є матеріяльно забезпеченою, безжурною золотою молодю, але український студент кинений на поталу злидням. Український студент стає на ґрунті національнім. Українська підкарп. молодь співчуває з тими героями, що гинуть на Соловках і в тюрмах.

Найкращим рефератом був безперечно господарський реферат **п. Копача.** З нього беру таке: „Латориця" має величезні простори, а тимчасом українське населення душиться без землі. Земельною реформою ми нічого не зискали. Селянство без землі, промисл наш завмер, кредиту нема, лихварство процвітає. Як село заложить кооперативу, то проти того всі візьмуться. 70.000 молоді без праці. Акція Еґана була добра, але вимагала запродання душі. Треба дати селові нову, раціональну господарку, треба піднести господарство, особливож молочарство, подібно як у Швайцарії. Торговля, промисл у чужих руках. Посередник ґалапасом використовує наші продукти. Треба курсами, школами раціоналізувати цілу нашу господарку. За господарським відродженням прийде і культурно-політичне відродження, бо жити тисяч років і не попасти на таблицю вільних народів — це найбільша наша траґедія. Супроти держави ми виконуємо свої обовязки, нехай тоді й держава виконає те, до чого зобовязалася. Домагаємось негайного переведення земельної реформи, всі приватні і державні маєтки мають розділитись поміж нашим населенням. У державних лісах є великі простори, які можна призначити на розділення, без того, аби пошкодити лісовій господарці. Треба поліпшити пустарі, значить: перевести комасацію. В кожній окрузі мають бути господарські і вищі фахові школи. Господ. академія з Подєбрад малаб бути перенесена на Підкарпаття. Наш промисл стоїть, нових фабрик нема, хоч бодай таких, котрі звязані з нашою господаркою. Маємо ліси, а не маємо фабрики паперу, целюльози. Прага купує польське дерево, бо наш транспорт дорогий. Наша сіль з солотвинських копалень вистарчає для цілої републики. Зате мелять її аж в Оломовцу. Газета „Ческе Слово" в 1930 році признала, що наші копальні несуть чистого зиску річно 360 міліонів кч., а на поставлення млина нема грошей... Посади на 90 проц. на нашій землі в чужих руках, всі інші можуть дістати службу, тільки для нас нема. Нам залишається вчителювання. Учить доктор, учить інжинір, учить банковець — виходить, що ми знамениті педагоги..., а тимчасом це тільки мале віконце пролізти і дістати сяку-таку нуждену екзистенцію.

Після цього перечитано й одноголосно принято **резолюції.** В 2. год. конгрес скінчився.

В 4. год. почався **народній фестин** на площі під монастирем. У програмі були хорові співи всіх читалень, орхестри зединилися під керуванням п. Романченка (11 орхестр — 150 осіб) і грали ріжні народні пісні. Найбільшу сензацію зробили наші народні танці під проводом п. Кістя (на бажання публики затанцював інж. Кість з п-ою І. Гірною козачка подільського). Гарно затанцювала ясінська „Січ" правдивого гуцульського аркана.

В год. пів до 9. в театрі відбулася вистава комедії „Захмарило", а потім у готелі „Звізда" були танці до ранку.

Ґренджа-Донський.

Відгомін атентату у большевицькому консуляті.

14 МОЛОДИХ УКРАЇНЦІВ ПЕРЕД СУДОМ ПРИСЯГЛИХ У ЛЬВОВІ.
ПЕРШИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

У пятницю 6. липня ц. р. почався у Львові новий великий політичний процес перед судом присяглих. На лаві підсудних сидить 14 молодих інтелігентних людей. Розправа протягнеться аж до 20. липня, або й довше.

Розправою проводить судля **Двожак**, а вотують судді **Капецький** і **Лясковський**; запасний суддя **Льокер**. Обвинувачує прок. **д-р Прахтель-Моравянський**.

Боронять: обор. **д-р С. Шухевич**, **д-р О. Марітчак** та **д-р В. Гриньовський** десятьох підсудних; обор. **д-р Л. Ганкевич** та **д-р С. Шевчук** по одному. Двох підсудних боронять з уряду: **д-р Гольдшляг** і **д-р Тенцер**.

СКЛАД СУДДІВ ПРИСЯГЛИХ.

На суддів присяглих вильосовано таких громадян: 1) Адольфа Твардовського, емер. майора; 2) Владислава Бавера, інжиніра; 3) Яна Вандуканте, приватного урядовця; 4) Романа Дунін Шпота, емер. майора; 5) Франца Пшибильського, емерита; 6) Кароля Цімера, емер. майора; 7) Стефана Маліновського, емер. полковника; 8) Тадея Шрапа, купця; 9) Франца Ляховича, емер. підполковника; 10) Яна Гавліковського, емер. інспектора; 11) Яна Крулікевича, власника реальности; 12) Тадея Яклінського, магістра фармації. Заступники: 13) Леопольд Брахач, емер. полк.; 14) Вітолд Келлер, банковий урядовець.

НАГЛИЙ ВНЕСОК ОБОРОНИ.

Після вильосовання суддів присяглих обор. **д-р С. Шухевич** поставив внесок відложити розправу до понеділка 9. липня ц. р. У мотивах оборонець подав, що внаслідок покінчення розправи проти підс. Мали і товаришів пізно в ночі, оборонці, судді присяглі та трибунал перетомлені і цілком виснажені. Прокуратор піддержав внесок оборонця. Проте розправу ведено далі і приступлено до відчитування акту обвинувачення, який обіймає 15 сторінок машинового письма.

ЩО КАЖЕ АКТ ОБВИНУВАЧЕННЯ?

На лаві підсудних засіло 14 молодих українців, а саме:

1) **Микола Лемик**, 19 р., студ. філ., засуджений на досмертну вязницю і тому перебуває у слідчім арешті у Львові;

2) **Володимир Нидза**, 20 р., з Войтюкової, пов. Добромиль, студ. техніки у Львові;

3) **Володимир Іван Маєвський**, 20 р., уроджений і замешкалий у Львові, молочарський технік;

4) **Дмитро Мирон**, 23 р., з Раю, пов. Бережани, студ. прав;

5) **Ярослав Штойко**, 25 р., уроджений у Токах, пов. Збараж, студент торгов. школи;

6) **Василь Безхлібник**, 21 р., зі Соколова, пов. Кам'янка Струмилова, гімназ. абсольвент;

7) **Ярослав Гайвас**, 22 р., зі Соколівки, пов. Золочів, торгов. помічник;

8) **Андрій Луців**, 24 р., з Голишева, пов. Жидачів, гімназ. абсольвент;

9) **Ярослав Петеш**, 24 р., з Болехова, абітурієнт гімназії;

10) **Юліян Заблоцький**, 23 р., з Глинян, студ. теольоґії;

11) **Іван Захарків**, 19 р., з Підгорцева, пов. Бібрка, гімназ. абсольвент.

Всі ці підсудні сидять в арешті. На лаві підсудних сидять ще три підсудні, які відповідають з вільної стопи. І так:

12) **Лев Іван Гуменний**, 20 р., зі Залізець Нових, пов. Збараж, студ. прав у Львові;

13) **Богдан Лаврівський**, 20 р., з Любачева, студ. філ. і

14) **Володимир Сахрин**, 20 р., зі Львова, студ. торгов. школи.

Всіх підсудних притягає прокуратор за злочин державної зради зі статті 97 § 1 к. з., закидаючи підсудним приналежність до ОУН та до „Юнацтва Організації Українських Націоналістів", будьто тільки до одної з тих організацій. Крім того підс. **Миколу Лемика** за злочин намаганого вбивства возьного большевицького консуляту у Львові в дні 21. жовтня 1933 р., по думці статтей 23. і 225 § 1 к. з. Підсудних **Володимира Нидзу та Володимира Івана Маєвського** за допомогу підс. Лемикові у вбивстві по думці статтей 27 і 225 § 1 к. з. Вкінці підс. **Дмитра Мирона** за поширювання нелегальних видань ОУН між учениками філії державної гімназії у Львові по думці статті 154 § 2 к. з.

АТЕНТАТ У БОЛЬШЕВИЦЬКОМУ КОНСУЛЯТІ У ЛЬВОВІ.

В дні 21. жовтня 1933 р. підс. Лемик прийшов до большевицького консуляту у Львові і заявив, що бажає виїхати до СССР і тому хоче говорити з консулем. З тією справою відіслано його до секретаря консуляту Олександра Майлова, якого підс. Лемик підчас розмови застрілив двома револьверовими стрілами, сподіючись, що вбив консуля. Вже 30. жовтня м. р. відбувся над підс. Лемиком наглий суд, який засудив його на досмертну вязницю.

ЗА НАМАГАНЕ ВБИВСТВО ВОЗЬНОГО КОНСУЛЯТУ.

Далі акт обвинувачення каже, що підс. Лемик після атентату вийшов до ждальні, бо хотів утечи. Одночасно в дверях появився возьний Іван Джуган, але зараз сховався за ошкленими дверима, замкнувши їх на ключ. Тоді підс. Лемик крикнув до возьного „стій, руки до гори!" і стрілив за ним до дверей. Куля розбила шибу і зранила Джуґая в ліве рамя та праву долоню. Акт обвинувачення каже, що Лемик міряв у груди Джуґая, якого сильветку бачив крізь шибу та хотів його вбити, щоби міг втечи. Опісля вибіг до передсінка, але не міг відомкнути входових дверей. Тому поліція схопила підс. Лемика в консуляті. Тоді підс. заявив, що вбив представника СССР на приказ ОУН як її карний член.

У слідстві — каже акт обвинувачення — підс. Лемик подав ще такі подробиці: До ОУН мав його втягнути ще в 1932 р. як гімназійного ученика підс. В. Маєвський. З підсудним мали належати ще до ОУН його товариші, підс. Володимир Сахрин і Василь Безхлібник.

При кінці вересня 1933 р. підс. Маєвський визначив підс. Лемикові стрічу на розі вул. Шимоновичів і Потоцького з одним мущиною. На умовленім місці стрінув підс. Лемик якогось таємничого мущину, який назвав себе Ксаверієм Брудасом. Оба умовилися зійтися знову за тиждень і тоді Брудас передав підс. Лемикові револьвер з 25-тьома набоями та приказав вправлятися в стрілянню, бо „буде робота". В дні 20. жовтня 1933 р. була остання стріча підс. Лемика з К. Брудасом і тоді одержав приказ убити 21. жовтня м. р. большевицького консуля.

АРЕШТУВАННЯ ПІСЛЯ АТЕНТАТУ.

Після атентату арештувала поліція кільканацять його шкільних товаришів, які засіли тепер на лаві підсудних. На основі їх зізнань поліція, як каже акт обвинувачення, ствердила, що на філії державної гімназії у Львові істнувала таємна організація „Юнацтво ОУН", яка підготовляла молодь до ОУН.

ОРГАНІЗАЦІЯ „ЮНАЦТВА ОУН."

Акт обвинувачення подає таку схему тієї організації:

Члени „Юнацтва" були зорганізовані пятковою системою в „звено" під проводом команданта „звенового", якому підлягали всі члени „звена". Члени „звена" сходилися за містом або в помешканні одного з членів на таємні сходини, де виголошувано відповідні реферати, обговорювано актуальні політичні процеси, розділювано між членів нелегальну літературу і т. д.

Всі „звена" на терені філії державної гімназії творили „Групу Юнацтва ОУН". Нагляд над „Юнацтвом" виконував інструктор з ОУН, який узгіднював співпрацю „звенових". Інструктор зустрічався тільки зі „звеновими". Діяльність інструктора та „звенових" провірював інший член ОУН.

Далі акт обвинувачення каже, що члени „Юнацтва" після зложення іспиту зрілости чи пак виходу з гімназії, переходили автоматично до ОУН.

Таким чином „Юнацтво" та ОУН є моральними виновниками злочину підс. Лемика, який вбив Майлова. Дійсними співвиновниками цього злочину називає акт обвинувачення підс. Нидзу і Маєвського.

Після відчитання акту обвинувачування приступлено до переслухування підсудних.

ЗІЗНАННЯ ПІДСУДНИХ.

Перший почав зізнавати підс. **М. Лемик**. Признається до приналежности ОУН. Атентат на А. Майлова, секретаря большевицького консуляту у Львові виконав на приказ ОУН. Після стрілів до Майлова підсудний був дуже схвильований і не знає, що з ним діялося. Від ОУН мав тільки приказ убити консуля. Перед наглим судом при конфронтації в слідчого судді Валігурського підс. Маєвський сказав до очей підсудного: „Чого будеш заперечувати, коли в дійсности було так, як я та інші зізнали". І тоді підс. Лемик підтвердив, що підсудні Маєвський, Безхлібник і Сахрин були членами ОУН.

Обор. д-р С. Шухевич: Чи ви читали в часописах, кілько чека вигубило людей на Україні? Предсідник усуває питання і забороняє такі питання. Оборонець відкликується до трибуналу. Після горячої перепалки предсідник перервав розправу до понеділка 9. липня ц. р. до 9. год. вранці.

Великий політичний процес у Станиславові.

СЬОМИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

Дальші зізнання підсудних.

ЗІЗНАННЯ ПІДС. ІВАНА СКОПЮКА.

Підс., жонатий, артист-маляр з Луцька на Волині, зізнає, що до вини не почувається, до Повітової Екзекутиви ОУН в Луцьку ніколи не належав. Належав тільки до Пласту, та то до того часу, доки його не розвязали. Підсудних Петрощука та Гайдюка знає з Пласту. Гайдюк приходив часто до брата підсудного Миколи, а й позичив у самого підс. книжки.

Предс.: Чи ви знаєте Тараса Крутельницького?

Підс.: Знав. Він одного разу приїздив до Луцька з водною пластовою прогулькою.

Предс.: Чи ви знаєте, що він був засуджений за співучасть у замаху на Східні Торги у Львові?

Підс.: Я читав про це в пресі.

Предс.: Чи ви розповсюднювали нелегальну літературу і тризуби, які сам малювали?

Підс.: Ні.

Предс.: Чи ви організували в Луцьку жалобу по Біласі й Данилишині?

Підс.: Ні

Предс.: Чи ви займалися протишкільною акцією на Волині?

Підс.: Ні.

Предс.: Чи ви збирали зброю на випадок війни?

Підс.: Ні.

Предс.: Чи ви були пластовим кошовим командантом в Луцьку і вам підлягало 12 куренів?

Підс.: Був ще тоді, як Пласт був легальний.

Предс.: Чи ви організували в Луцьку „Юнака"?

Підс.: Ні.

Предс.: Чи ви висилали до Галичини людей, щоб вони там зазнайомлювалися з обставинами в Галичині?

Підс.: Ні.

Предс.: Чи ви продавали значки за боєвий фонд УВО?

Підс.: Ні.

Дальше підс. зізнає, що в 1932 році був

арештований у справі ОУН, а саме йому закидували звязок з селом Лаврів, де були арештували 10 хлопців, підозрілих у приналежности до ОУН.

Предс.: Чи ви знали Онишкевича?

Підс.: Ні.

Обор. д-р Левицький: Чи ви, арештовані у звязку з лаврівськими хлопцями, були засуджені?

Підс.: Ні, слідство проти мене застановили.

Обор. д-р Старосольський: Скільки ви сиділи у вязниці в часі першого арештування?

Підс.: Місяць з половиною.

Обор. д-р Старос.: Ви сиділи лише півтора місяця? Хіба найневиннійший чоловік не може сидіти, і то на Волині, півтора місяця?

Після переслухання цього останнього підсудного, відчитано поліційні звіти про арештування підсудних біля Надвірної та в Луцьку і звіти з льокальних візій, переводжених у слідстві.

Завтра зізнаватимуть *свідки прокуратор*". Переслуханих свідків буде біля сто осіб.

—o—

Німеччина поверне на розбройну конференцію

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. „Дейлі Геральд" повідомляє, що Гендерсон не скличе президії розбройної конференції скорше, але щойно в жовтні. Кружляють поголоски, що в жовтні поверне Німеччина до Женеви.

—o—

Основна чистка пробоєвих відділів.

ЛЬОНДОН 6. 7. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що в пробоєвих відділах переводять далі чистку. Дотепер усунено 40 відсотків пробоєвиків з 2 і пів міліона.

—o—

Ставіського вбили.

ПАРИЖ, 6. 7. ПАТ. Інспектор поліції Ґаль склав перед слідчою комісією для висвітлення афери Ставіського сензаційні зізнання. Ґаль заявив, що у віллі в Шамоні знайшов тіло Ставіського в сидячій позиції з раною на голові з правого боку. Револьвер був у лівій руці Ставіського. І тому свідок сподівався, що арештує обманця ще перед вистрілом. Зізнання Ґаля викликали велике враження.

—o—

Змова проти уряду в Португалії.

З Лізбони повідомляють, що влада викрила змову проти президента Кармони і прем'єра уряду проф. Салязара. Провідника змовників полк. Левту Фонсека арештовано. З уряду уступив міністр освіти Суса Пінто.

—o—

Летунська катастрофа.

ПОЗНАНЬ, 6. 7. ПАТ. Вчора між Фабіяновом і Хлевіськами познанського повіту зударилися два літаки і впали на землю. Летун Лянґер згинув, а летун Малинович вискочив з літака і легкопадом злетів на землю.

—o—

По широкому світі.

— В наслідок повені у північнім Афґаністані згинуло 90 осіб і 1000 штук худоби.

— Міністром закордонних справ у новім японськім уряді залишився далі дотеперішній міністр Гірота.

— Біля палати кардинала Фавльгабера у Мінхені ходять вдень і вночі детективи і слідкують за кожним, хто входить і виходить з палати кардинала.

— В пятницю рано недалеко летовища Аверляйфора упав бомбардовий літак. Одна особа вбита, а чотири тяжко ранені.

— Японського міністра торговлі Куманаші Накайма віддали під суд за спекуляції на біржі.

Папен відсунеться від політичного життя.

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. Агенція Райтера повідомляє, що Папен залишається далі віцеканцлером і перебуває у Берліні. Кружляють поголоски, що незабаром Папен вийде на відпустку за кордон і тоді відсунеться від політичного життя.

Внутрішня позичка в Румунії.

БУКАРЕШТ, 6. 7. ПАТ. Надзвичайна сесія парляменту закінчилася приняттям буджету на 1934-35 р. На основі принятого закону уряд може розписати внутрішню позичку. Уряд наділено повновластями на час вакацій. Уряд може користуватися всіма заходами, щоби вдержати буджетову рівновагу і перевести відбудову народньої господарки. Може теж перевести редукції урядовців.

Помер найбільший жидівський поет.

У Відні помер 4. липня п. р. у санаторії Аверсберґа найбільший сучасний жидівський поет Хаїм Нахман Бялік у 61. році життя. Покійний уродився у Раді на Волині в 1873 р. Від 1924 р. постійно проживав у Палестині і містечку Тель-Авів. Свої поезії писав гебрайською мовою, а не жарґоном. До Відня приїхав на операцію нирок. Тіло поета відвезуть до Палестини. Після втрати найбільшого поета, жиди проголосили національну жалобу через 30 днів.

—o—

Горять ліси у Німеччині.

БЕРЛІН, 6. 7. ПАТ. Біля містечка Лібенверда у Саксонії горять державні ліси вже від кількох днів. Згоріло понад тисячу морґів соснового лісу. У ратунковій акції беруть участь всі доокличні пожежні сторожі і тисячі людей.

—o—

Інтерпеляція в англійському парляменті.

ЛЬОНДОН, 6. 7. ПАТ. На питання посла з Лейбур Парті Морґана Джонса відповів віцепремієр Болдуін у палаті громад, що візита міністра війни Гейльсгема у Франції не мала ніяких політичних цілей. Льорд Гейльсгем їздив на бажання британського уряду відвідати побоєвища у Франції з часів світової війни. Такі самі поїздки до Франції були теж давніше. Одночасно віцепремієр пригадав заяву міністра закордонних справ Саймона, що метою візити мін. Барту в Льондоні обговорити найважніші справи, які цікавлять В. Британію та Францію.

Студентські справи.

СТУДІЇ У ВИСОКИХ ШКОЛАХ ВІДНЯ.

Управа Українського Академічного Т-ва „Січ" у Відні подає до відома абсольвентам гімназії (також абсольвентам малих духовних семинарій) інформації дотично студій у високих школах у Відні в зимовому семестрі 1934/35:

Університет: факультети: а) медичний, б) природничий, в) державні науки, в) фільософічний з фармацією та г) теольоґічний.

Медичні студії тревають 5 літ, семестральна такса около 270 зол. На вищих семестрах у міру поступів знижка. Не треба пригадувати, що віденська клініка є одною з найкращих у світі, доказом чого фреквенція чужинців росте тут все вгору. Вписи для заграниці тревають до 15. вересня п. р. Вступних іспитів медицина віденська не знає.

Техніка: виділи: а) будівельно-інжинірський, б) машиновий, в) електро-технічний, г) архітектура, ґ) землемірництво (3 роки), д) хемічний, е) загально-математичний. Студії тревають пересічно 10 семестрів. Вписи до 15. вересня. Крім загальних документів, які подаємо при кінці, треба залучити ще річні свідоцтва від 5—8 кляси. Оплата за семестр ок. 170 зол.

Висока школа світової торговлі: виділи: а) товарово-індустріяльний, б) банковий, в) транспортовий, г) обезпеченевий. До осягнення диплому треба 3 роки студій, докторату — 4. Семестральна оплата ок. 200 зол. Знижку дістати дуже легко. Вписи тревають до 25. вересня, можливі і пізніше. Школа зачисляється до найкращих на континенті.

Агрономія: виділи: а) аграрний, б) лісово-технічний, в) культурно-технічний. Студії тревають 8—9 семестрів. Оплата около 260 зол. Знижку можна дістати досить легко. Вписи до 15. вересня.

Ветеринарія: Студії тревають 4 роки. Оплата ок. 270 зол. Вписи до 25. вересня.

Згадаємо ще про знані за границею мистецькі школи Відня (музика, спів, театр, малярство) та про Консулярну Академію. Ті студії коштують чимало гроша. У всіх високих школах Відня потрібні такі документи: 1) свідоцтво зрілости, 2) метрика, 3) свідоцтво приналежности, 4) 3 світлини, 5) свідоцтво моральности, коли була перерва у студіях. На університеті робимо переклади самі, до інших високих шкіл потрібні леґалізовані переклади, які просимо пересилати враз з іншими документами. На покриття коштів впису та переписки конечно треба вислати нам 10 шілінґів.

Місячне прожиття у Відні коштує від 120 шілінґів вгору.

Звертаємо увагу, що Відень загально уважають за одно з найважніших середовищ культури й мистецтва. Тутешні музеї, славні театри і високо розвинене товариське життя дадуть українському студентові найкращу нагоду получити корисне з приємним.

Основніші запити, як також пересилку документів просимо спрямовувати на адресу: Wien XVIII., Theresieng. 15, Ukr. Studentenverein „Sitsch".

На відповідь треба залучити міжнародній почтовий купон.

За Управу У. А. Т. „Січ" у Відні:
Осип Гридовий, голова. Мик. Сисак, писар.

НОВИНКИ

— **Чергове число „Діла" з уваги на наше свято в суботу вийде в понеділок рано.**

— **„Протестантизм серед українців".** На таку тему виголосить 9. ц. м. проф. унів. д-р Ганс Кох реферат у залі 134 берлінського університету. Реферат буде виголошений у рамках викладів Українського Наук. Інституту у Берліні.

— **Вп. Пані посолка Мілена Рудницька** просить нас зазначити, що в її промові з Жіночого Конґресу, друкованій у чч. 167 і 168 „Діла" є деякі пропуски. Крім того вкралися там деякі друкарські та коректорські похибки, що змінили в кількох місцях зміст промови. — Від себе зазначуємо, що деякі пропуски поробила сама редакція з цензурних оглядів.

— **Іспит зрілости в дівочій гімназії „Р. Ш." у Станиславові** відбувся дня 26. і 27. червня п. р. До іспиту допущено всі учениці VIII. кляси,

при письменному іспиті репробовано 2 учениці, устний іспит здали всі, а саме: Возняк Софія, Горнятькевич Лідія Анна Іванна, Ковальська Софія Емілія, Панашій Текля, Процишин Марія Олександра, Роснецька Олена Емілія, Рудницька Емілія Анна, Смерека Надія, Солук Ольга Олена.

— **Львівська хроніка.** По дорозі додому на Кльпарові занедужав нагло 60-літній Гаврило Панчук; перевезений до шпиталю помер. — На вул. Личаківській військовий мотоцикль, яким їхав підпоручник Борковський наїхав на сільський віз. Мотоциклїст поранився в голову та груди. — Злодій Маріян Сонсяд закрався до хати В. Рогатина при вул. Осолінських. Коли вже спакував річи прийшов господар. Злодій втік крізь вікно на гол. почту та в телефонічній будці вдавав нібн з кимсь розмовляє. Всеж Сонсяда арештували. — На пл. Стрілецькій кількох опришків напало на 21-літнього Льва Абцута. Один із них пробив Абцутові ножем тенеса. — На вулиці Стрілецькій якась жінка просила Йосифа Коха, щоби змінив їй 5 зол. Коли Кох виняв пулярес, щоби зміняти, жінка не вирвала йому 15 зол. і втікла.

— **Кровавий напад на торговця килимів.** На Симона Мельца, торговця килимів, що із спільником Максом Лащовером віз на возі 25 килимів, у Лисиничах напало чотирьох опришків. Один вистрілив із кріса та зранив Мельца. Лащовер утік у ліс. Опришки забрали килими та втікли. Спільник Лащовер повідомив про напад поліцію, яка шукає напасників.

— **Краєва хроніка.** У Рудниках (Жидачівщина) Василь Молот і його зять Михайло Стангрет побили тяжко польового Костя Гладія, постріливши передше його з кріса. Зробили це з пімсти, що Гладій заняв їх коні на двірській шкоді. — В Перемишлі застрайкували робітники, які працюють при приватному підприємстві вивантажування вугля на залізниці. Домагаються підвишки.

— **Відтяв голову косою.** У Зарічу пов. Ланцут, посперечався на тлі поділу грунту Володислав Лясота зі Селиськ із Іваном Вільком зі Заріча. Вільк одним замахом коси відтяв Лясоті голову.

— **Розкопали військові могили.** Польські джерела повідомляють, що війт села Орави (Скільщина) Олекса Урелюк повідомив поліційну станицю в Козьовій, що вісім парубків під проводом Михайла Топчина розкопало 50 військових могил, у яких похоронені вояки із світової війни. Парубки забрали з могил кріси й муніцію. Всі найдені річи продали жидам. Поліція найшла в тих жидів два російські кріси, 3 кг. пороху та 100 кг. старої муниції. Все це сконфіскували, а парубків приарештували.

— **Параліж перед присягою.** У станиславівському суді мала зізнавати як свідок Олена Нішковська, господиня польського касина. Коли її візвали присягнути, вона зомліла і впала на долівку. Нішковську забрали до шпиталю. Лікар ствердив у Нішковської параліж і удар мізку. Нішковська вперше була в суді та перелякалася.

— **Вибух сифону содової води** спричинив смерть 20-літньої Сабіни Слотівної у Пйотркові. Відламки шкла покалічили смертельно нещасливу дівчину, яка померла в шпиталі. Вибух сифону наступив від тепла, бо Слотівна притиснула сифон до грудей.

— **Самогубство абітурієнта.** В Чернівцях в огороді інтернату при міському ліцеї повісився на дереві абітурієнт Теодор Онуфрей. В одязі Онуфрея, що був одним із найліпших учеників, найшли лист, у якім пише, що відбирає собі життя, бо не має грошей на заплату іспитової такси.

— **Згорів літак.** У середу 4. липня ц. р. підчас свята незалежности у стейті Айова в містечку Ангегар запалився літак з чотирьома пасажирами, які згинули в огні.

—o—

СПОРТ.

УКРАЇНА — ЛЕХІЯ.

Відплатні змагання цих дружин за мистецтво Окружної Ліги відбудуться в неділю 8. липня ц. р. на грищі Лехії (Погулянка). Початок: год. 5·30 попол. Теперішня форма обох дружин не найліпша, та все таки Лехія, граючи на власному грищі, матиме, здається, настільки переваги, щоб вирішити ці змагання у свою користь.

ТРИЗУБ — СОКІЛ (Бібрка).

В неділю 8. ц. м. відбудуться на грищі Р. С. К. О на Богданівці змагання цих дружин за мисецтво львівської округи У. С. С. Змагання ці рішать про добуття першенства у весняній черзі А-групи. Під цю пору ведуть у табелі Чорноморці з 6 точками. Тризуб мусітиме в неділю виграти найменше 5 : 0, щоби осягнути 6 точок і краще відношення воріт. Початок змагань: год. 12 в пол.

У. Р. С. К. — ХУРТОВИНА (Комарно).

Змагання ці відбудуться в неділю 8. ц. м. в год. 11 передпол. на грищі Гасмонеї за личаківською рогачкою. Вони тим цікаві, що Хуртовина — це половина давніх змагунів У. Р. С. К-у.

НОВИЙ УСПІХ УЖГОРОДСЬКОЇ „РУСІ".

Зі змагань ужгородських клюбів: СК. „Русь", Ч. С. К., С. К. „Залізничники" та У. Т. К., що грали 29. м. м. та 1. ц. м. в Ужгороді, вийшов переможцем С. К. „Русь"—Ужгород, який у першім колі виграв з У.Т.К. 1 : 0 (0 : 0); а в другім із „Залізничниками" 5 : 0 (2 : 0). Як у першім, так і в другім змаганні дружина „Руси" була паном положення на грищі. Дальші місця обсадили: С. К. „Залізничники" з Ч. С. К. 2 : 0, з С. К. „Русь" 0 : 5. Ч. С. К., Ужгород грав зі Залізничниками 0 : 2, з У. Т. К. 6 : 0. У. Т. К., Ужгород — з С. К. „Русь" 0 : 1, з Ч. СК. 0 : 6.

Слідуючі змагання „Руси" проти мад. мистця Словаччини У. М. Т. Е. відбулися в четвер 5. VII. на грищі У. М. Т. Е. Висліду ще не знаємо.

—o—

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТИ З ЛУГУ. Рік IX., ч. 6 за червень 1934.

СОКІЛЬСЬКІ ВІСТИ. Рік VII., ч. 6. за червень 1934.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Театри.

Великий Міський Театр.

Субота, 7. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія": „Фірма".

Неділя, 8. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія". „Фірма".

Понеділок, 9. VII. год. 7·30 веч. Театр „Нова Комедія". „Фірма".

Театр Ріжнородностей.

Нечинний з причини ферій.

Кіна.

АПОЛЬО: „Дорога на Схід".

АТЛЯНТИК: „Бару" (реж. Рекса Інгрема).

ВАНДА: „Чорний капітан" і „Під биком ганьби".

КАСІНО: „Зде. кохана".

КОЛІСЕЙ: Нечинне.

КОПЕРНИК: „Чібі" (віденська комедія), „Баль бідних діжечок" (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „За гроші" та ревія.

МІРАЖ: „Від жінки до жінки".

МУЗА: „Емма" та „Геть із тещею!"

ПАЛЯС: „Раночі марш", „Прокуратор Алісія Гори".

ПАСАЖ: „Клюб джентельменів", ревія „Витаємо Львів!".

ПАН: „Я не вигол", „Чемп".

СВІТ: „Аріяна", „12 крісел".

СОНЦЕ: „Рим-експрес" і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Чоловік з уяви" з Дж. Болесом і ревія „Кадри кохання".

ХИМЕРА: „Бунт у Шангаю".

УТЕХА: „Ніч у Каїрі", „Варвар", ревія: „Весела чвірка".

Закордонне радіо.

Субота, 7. липня 1934.

Відень (506,8) 19·25 Спів 23·15 Концерт, **Братислава** (298,8) 21·00 „Водяник" муз. комедія зі співами (муз. Костали), **Прага** (470,2) 12·30 Концерт, **Париж** (1649) 20·00 Камер. концерт, **Білгород** (439,8) 13·00 Пісеньки, 18·20 Хор **Берлін** (356,7) 18·50 20·20 Веселий вечір, **Мінхен** (405,4) 16·00 Концерт. 17·20 Солісти (спів, музика), **Мілянo** (368,6) 13·00 Тріо, 20·45 „Басі е Боте" муз. комедія Манджінгале, **Рим** (420,8) 17·10 Легка музика.

Неділя, 8. липня 1934.

Відень (506,8) 11·20, 12·25 Концерт (спів, музика), 16·00 Камеральна музика, 19·20 Фортепян, 20·00 „Дас вісе Медель" оп. Райнгардта, **Братислава** (298,8) 20·20 Оп. музика, **Прага** (470,2) 12·15 Концерт військ. орхестри, 19·40 Карло Грушка в своїм репертуарі, **Париж** (1649) 10·15, 15·00 Концерт, 20·00 Мюзик-Гол, **Атльона** (531) 21·45 Спів, **Білгород** (439,8) 11·30 Популярні пісеньки, **Любляна** (569,3) 20.00 Дуети, **Берлін** (356,7) 18·30 Солісти (спів, музика), **Гайльсберг** (291) 16·00 Концерт оп. орхестри, 19·10 Два фортепяни, **Ляйпціг** (382,2) 16.00 Солісти, 20·00 „Лукія з Лямермуру" оп. Доніцетія, **Мінхен** (405,4) 16·30 Концерт, 20·30 „Дас форботене Лід" муз. песа Вертера, **Штутгарт** (522,6) 18·00 „Опришки" песа Шілера, 19·45 „Бастієн і Бастієна" оп. Моцарта, **Будапешт** (549,5) 13·30, 23·20 Циг. музика, 17·00 Концерт оп. орхестри, 19·00 Арфа, **Мілянo** (368,6) 20·45 Симф. концерт, **Рим** (420,8) 17·00 Інстр. вок. концерт.

Понеділок, 9. липня 1934.

Відень (506,8) 16.10 Солісти, 19.30 Оп. вечір, **Братислава** (298,8) 12.30 Концерт, 19.10 Віольончеля, 20.05 Рос. пісні й циг. романси, **Прага** (470,2) 21.00 Концерт чеської фільгармонії, **Париж** (1649) 20.45 Симф. концерт, **Атльона** (531) 19.50, 21.00 Спів, **Білгород** (439) 18.50 Пісеньки, **Берлін** (356,7) 12.00 Концерт, 18.30 Пян. сонати, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17.30 Камер. музика, **Мінхен** (405,4) 15.10 Фортепян, 17.50 Спів, **Будапешт** (549,5) 12.05 Легка музика, 13.30 Вок. квінтет, 20.15 „Фавст", оп. Гуноа, **Мілянo** (368,6) 13.30 Тріо, 22.00 Камер. музика, **Рим** (420,8) 17.00 Інстр.-вок. концерт.

Львівське радіо.

Субота, 7. липня 1934.

6·30—7·15 Раніша авдиція, 12·10 Легка музика, 13·05 Легка музика з гр. плит, 14·05 Господарські вістки, 16·00 Година популярної музики, 17·00 Весела авдиція для дітей: „Гіпек на літнищі", велика авантюра в 25 хвилинах із муз. ілюстрацією, 17·25 Фортепяновий рецітал, 19·00 Всячина, 19·15 Легка музика з гр. пл., 19·50, 19·55 Спортові вістки, 20·00 Шопенівський концерт, 20·30 Англійський відчит, **20·40 Оперові арії (Зенон Дольницький)**, 21·12 Легка музика, 22·00 Актуальна балачка, 22·10 Регіональна авдиція з Познаня, 23·05 Танкова музика.

Неділя, 8. липня 1934.

8.30—10.25 Раніша авдиція, 11.57 Сигнал часу, 12.05 Метеорольог. і рільн. комунікат, 12.10 Муз. поранок, 13.00 Музика в Совітах (відч.), 13.10 Твори Й. Штравса (орхестра, спів), 13.30, 16.35 Трансм. з Ворохти: Польське свято Гуцульщини, 13·45 Відчит про Бельгію, 14·00 Польська популярна музика (скрипка, фортепян із грамофонових плит), 14·25 Авд.: спів, музика, 14.55 Сільська авд.: „На літнищі", 15.25 Огляд ринків рільних продуктів, 15.35 Воєнні пісеньки (гр. пл.), 15.45 Лісова скринька, 16.00 Легка музика, пісеньки, 17.03 Сільва рерум, театр. репертуар, 17.10 Солісти (музика, спів), 18.00 „Як то на маневрах гарно" (веселий фейлетон), 18.15 Фортепян, 18.45 Літ. фейл. „Літаюча література", 19.00 Всячина, 19.15 Легка музика, спів, 20.00 Вибрані думки, 20.02 Актуальний фейлетон, 20.12 Скрипка, 21.02 На вес. льв. хвилі, 22.00 Почт. техн. скринька, 22.15, 22.16 Спортові вістки, 22.30 Танкова музика з гр. плит, 23.05 Танкова музика (орхестра).

Понеділок, 9. липня 1934.

6.30—7.25 Раніша авдиція, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Метеорольог. вістки, 12.10 Популярна музика з гр. пл., 13.05 Концерт сальонової музики, 14.00 Збіжева біржа, театр. репертуар, 14.05 Господарські вістки, 16.000 Година легкої музики, 17.00 Для старших дітей: „Перший Юрків лет", 17.15 Концерт (музика, спів), 18.00 Відч. „Практикантки домашнього господарства", 18.15 Сальонова музика, 18.45 Балачка Брун. Вінавера, 19.00 Всячина, 19.10 Програми, Сільва рерум, 19.40 Пісеньки (гр. пл.), 19.50, 19.55 Спортові вістки, 20.00 Вибрані думки, 20.02 Фейл. „Ісотрія папіроски", 20.12 Легка музика (орхестра, цитра), 21.02 Фейл. „Куля зза плота", 21.12 Популярний концерт (орхестра, віольончеля), 22.00 „Літературне життя Львова" (літ. фейлетон Ст. Кавина), 22.15 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Доляр у Львові в приватних оборотах 5·27 і пів зол.

Німецькі марки 195·00—200·00, фр. франки 34·80—35·00, шв. франки 171·00—172·75, фунти стерлінги 26·60—26·80, австр. шилінги 98·00—100, чеські корони 21·60—22·00, рум. леви 37·50—39·00.

Золото: Доляри 8·91—8·93. Франки фр. 34·70—35·20 Дукати 82·20—83·00, Корони 36·50—37·20, Рублі 45·50—46·50.

Срібло: Корони 0·28, Фльорени 0·70, Рублі 1·20.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 7. липня ц. р. з приводу вичікуючої тенденції ціну на масло не ставить, кооперативам платив за:

1 л. молока	0·13 зол.
1 л. сметани	0·55 „
1 к. яєць	2·20 „

Тенденція на масло вичікуюча, молоко і сметану слаба, на яйця удержана.

Маслосоюз повідомляє, що від 9. липня п. р. платить своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С." у Львові (вул. Б. Гловацького 23):

Курята (пара курят важить не менше як 1·20 кг.) за 1 кг.		0·90 зол.
Кури	I кляса „	0·80 „
„	II „ „	0·60 „

Тенденція спокійна.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ДОРА, прегарне кліматичне літнище Гуцульщини. Вигідний, приємний побут лише пансіон „Малява". — Добірна домашня кухня, дешева ціна. 1739 4—5

ЯРЕМЧЕ. В пансіоні Марії Ульванської „Вера" гарні кімнати і здоровий, смачний харч. 16 3—3

ФРОНТОВА мебльована кімната, 2 вікна, тепла — добре ситуованій особі до винайму не дорого. Вул. Виспянського 31. партер. 27 2—2

К'МНАТИ З ХАРЧЕМ при українській інтелігентній родині пошукує від 1. серпня урядовець-кавалір. Зголошення до Адм. під „Т. Б.". 28 1—1

ПРИЙМУ ХЛОПЦЯ до науки столярства Міцкевича 26. П. Харкавий. 32

ОГОЛОШЕННЯ

Др. Рожа Бек
ординує
в Мушині вул. Пілсудського.

Санаторія „ВІТА" (Vita)
ЛЬВІВ, ЛИСТОПАДА 22. тел. 73-03.
Відділи: положничо-гінек., хірургічний, дитячий і внутрішній.
Новочасний комфорт, крізові ціни, дешеві породові і хірургічні ричалти. Дбайлива лікарська опіка.
Вільний вибір ординатора.
1733 3—3

Конкурс.

Головна Управа „Р. Ш." розписує отсим конкурс на посаду директора(ки) в гімназіях в Золочеві, Стрию і Тернополі та на посаду учителя руханки. Прохання вносити до 20. ц. м. 31 1—1

Спортове приладдя й одяг купують наші спортовці тільки у своїй кооперативі **„ПЛАСТ"** Львів, Сикстуська 29, — Городецька 95 тел. 26. 1632 тел. 26.

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло" З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.